

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátkou JUDr. Hanou Švecovou
sídlem Koliště 259/55, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 02 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2025, č. j. KULK 3374/2025, OŠM 1259/2024 OOAK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 15. 1. 2025, č. j. KULK 3374/2025, OŠM 1259/2024 OOAK, a rozhodnutí ředitele Střední uměleckoprůmyslové školy sklářské, Kamenický Šenov, příspěvkové organizace, ze dne 12. 11. 2024, č. j. supss/543/2024, se ruší a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 13 140 Kč, k rukám JUDr. Hany Švecové, advokátky, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí ředitele Střední uměleckoprůmyslové školy sklářské, Kamenický Šenov, příspěvkové organizace (dále jen „škola“), ze dne 12. 11. 2024, č. j. supss/543/2024. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně podle § 31 odst. 2, 3 a 4 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ze školy vyloučena.
2. Dne 24. 9. 2024 a 25. 9. 2024 škola vyhotovila zápisy zachycující výpověď žalobkyně a dalších žáků k incidentu, který se toho dne odehrál na půdě školy a následně vedl k vyloučení žalobkyně ze školy.
3. Oznámením ze dne 1. 11. 2024 byla žalobkyně informována o zahájení správního řízení ve věci vyloučení ze školy a o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalobkyně práva nahlédnout do spisu nevyužila. V obsáhlém písemném vyjádření ze dne 1. 11. 2024 uvedla, že důvodem vyloučení ze školy bylo její fyzické napadení ze strany spolužačky X. Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením, že to měla být ona, kdo fyzicky a slovně napadl spolužačku. Trvala na tom, že konflikt nezačala.
4. Ředitel školy v prvostupňovém rozhodnutí popsal incident tak, že dne 24. 9. 2024 v 11:28 hodin došlo o přestávce k fyzické potyčce mezi dvěma žákyněmi třetího ročníku. Aktérkami konfliktu byla X a žalobkyně. Incidentu předcházela vyhrocená slovní komunikace mezi žákyněmi. Při této hádce došlo ze strany X k náznaku úderu pěstí do obličeje žalobkyně, která náznak úderu pěstí opětovala, zavadila však o nos X. Ta poté vedla hrubý úder do obličeje žalobkyně, které začala téct krev ze rtů. Následovala potyčka mezi oběma žákyněmi s údery a kopanci do různých částí těla. Konflikt byl ukončen příchodem pedagoga. Po tomto incidentu byla na místo povolána rychlá záchranná služba, která žalobkyni odvezla k ošetření. X nejevila zjevné známky vážného poranění a drobné oděrky na ruce jí ošetřili pedagogové. Žalobkyně byla hospitalizována v nemocnici v České Lípě s otřesem mozku, tržnou ránou v oblasti úst a zhmožděnou krční páteří. Ředitel školy dále uvedl, že žalobkyně byla dne 2. 9. 2024 seznámena se školním řádem a byla upozorněna na svá práva a povinnosti. Vyjmenoval shromážděné podklady pro vydání rozhodnutí, jednalo se o vyjádření žalobkyně, vyjádření X, výpovědi svědků, lékařské zprávy, doporučení pedagogické rady a vyjádření žalobkyně k podkladům řízení. Konstatoval, že žalobkyně se k věci písemně vyjádřila a uvedla, že se necítí vinna. Odkázal na § 31 odst. 2 školského zákona a zdůraznil, že žáka lze ze školy vyloučit pouze tehdy, dopustí-li se porušení povinností stanovených školským zákonem, školním nebo vnitřním řádem, tj. povinností, které musí plnit při vzdělávání, v přímé souvislosti s ním nebo při poskytování školských služeb, porušení povinností je zaviněné, tedy k porušení povinností došlo úmyslně nebo z nedbalosti, a porušení povinností je závažné. Uzavřel, že se žalobkyně svým chováním dopustila závažných porušení ve smyslu § 31 odst. 3 školského zákona, § 22 odst. 1 písm. b) a c) téhož

zákona a čl. 5.2. a, b, d školního řádu. Zmíněné porušení povinností přitom bylo zaviněné a závažné. Rozhodl proto o vyloučení žalobkyně ze školy.

5. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně brojila odvoláním, v němž uvedla, že byla napadena spolužačkou X. Zdůraznila, že její jednání bylo pouhou obranou reakcí před opakujícími se útoky. Tato reakce nemohla být posuzována jako nepřiměřená a nevybočovala z mezí nutné obrany. Žalobkyně během útoku utrpěla otřes mozku, tržnou ránu v oblasti úst a zhmožděninu krční páteře, což si vyžádalo hospitalizaci. Žalobkyně dále namítala, že v prvostupňovém rozhodnutí absentuje jednoznačné vymezení formy zavinění. Žalobkyně byla potrestána nejtěžším výchovným opatření, které je neúměrné jinak takřka bezproblémovému fungování žalobkyně na škole po dobu dvou let.
6. Podané odvolání žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím. K námitkám žalobkyně žalovaný uvedl, že celý incident je ve spisu doložen svědeckými výpověďmi. Doplnil, že ředitel školy podle § 31 odst. 2 žáka ze školy vyloučí, pokud se jedná o zvláště závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem. V posuzovaném případě žalobkyně porušila § 22 odst. 1 písm. b) školského zákona a článek 5.2. a, b a d školního řádu. Žalobkyně dle žalovaného jednala zaviněně ve formě vědomé nedbalosti, neboť je zřejmé, že nechtěla, aby k následkům jejího jednání došlo, nicméně tím, že se aktivně zapojila do fyzického konfliktu jí muselo být jasné, že následky jejího jednání v podobě zranění druhé žákyně nastanou.

II. Žaloba

7. Žalobkyně ve včasné podané žalobě předně shrnula relevantní právní úpravu použitou správními orgány. Konstatovala, že dle prvostupňového rozhodnutí se měla dopustit zvláště závažného zaviněného porušení povinností stanovených školským zákonem ve smyslu § 31 odst. 3 školského zákona. Odkaz na porušení čl. 5.2 písm. a), b) a d) školního řádu proto považovala za nepřiléhavý. Z rozhodnutí ředitele školy nadto není jednoznačně patrné, jakým jednáním měla žalobkyně předpisy porušit, neboť popis „svým jednáním“ je neurčitý. Ředitelem školy popsany skutkový stav neodpovídá ustanovení školského zákona, pod které byl skutek podřazen, a které by umožňovalo rozhodnout o okamžitém vyloučení žalobkyně ze školy. Ojedinelý incident ze dne 24. 9. 2024 definici zvláště závažného zaviněného porušení povinností nenaplnuje.
8. Žalobkyně také namítala, že v průběhu správního řízení vůbec nebyla chráněna její procesní práva zakotvená v čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žák podezřelý ze spáchání disciplinárního deliktu, v jehož důsledku by mohlo dojít k jeho vyloučení ze školy, má právo vyjádřit se k věci samé, být přítomen projednání věci, navrhopat důkazy a vyjadřovat se k provedeným důkazům. Žalobkyně tak měla právo být přítomna výslechu svědků a klást jim otázky.
9. Z obsahu spisu přitom vyplývá, že správní řízení bylo zahájeno dne 1. 11. 2024 a veškerá skutková zjištění o průběhu incidentu se opírají pouze o záznamy pořízené ve dnech 24. 9. 2024 a 25. 9. 2024. Z hlediska formy i obsahu představují tyto materiály, pořízené před zahájením řízení, podání vysvětlení ve smyslu § 137 správního řádu. Podle § 137 odst. 4 správního řádu nelze záznamy o podání vysvětlení použít v navazujícím správním řízení jako důkazní prostředek.
10. Žalobkyně dále uvedla, že na její písemnou obranu ředitel školy nijak nereagoval a bez dalšího převzal skutečnosti uvedené spolužačkou X. Výsledky obou účastnic incidentu nebo

dalších svědků řádným způsobem provedeny nebyly. Hodnotící úvahy v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí zcela chybí. Tyto vady ponechal žalovaný bez povšimnutí.

11. Napadené rozhodnutí obsahuje výčet podkladů, výčet úkonů ve věci, doslovné citace z odvolání žalobkyně a citace ze stanoviska školy. Až na straně 8 odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný bez dalšího konstatoval, že procesní postup ředitele školy byl zákonný. Následně převzal vadné skutkové a právní závěry obsažené ve stanovisku školy k podanému odvolání. Otázkou, zda a jakými důkazními prostředky byl skutkový stav zjištěn, se nezabýval. Sám vycházel pouze z materiálů, které před zahájením správního řízení shromáždila škola.
12. Závěr žalovaného, že žalobkyni muselo být v rámci jejího nedbalostního zavinění jasné, že ji útočnice uderí pěstí do obličeje a poté ji strhne k zemi, žalobkyně označila za zcestný. Žalobkyně nebyla schopna předjímat, jak se vůči ní spolužačka zachová, a nebyla povinna strpět výhrůžky pěstí. Žalovaný se dostatečně nevypořádal ani s námitkou nutné obrany.
13. Z napadeného rozhodnutí dále není zřejmé, z jakého důvodu se žalovaný ztotožnil se závěrem, že žalobkyni je třeba uložit nejprísnější kázeňské opatření. Volba konkrétního kázeňského opatření v každém konkrétním případě je sice věcí správního uvážení, nikoli však libovůle.
14. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

15. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že výsledky svědků byly provedeny mimo ústní jednání bez toho, aby o nich byla žalobkyně informována. Bylo jí však umožněno seznámit se se zápisy z těchto výsledků v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Podle žalovaného může být podkladem pro vydání rozhodnutí v podstatě vše, co může objasnit stav věci. Ředitel školy byl na základě uvedených zápisů schopen vyhodnotit jednání žalobkyně jako závažné zaviněné porušení povinností a mohl proto rozhodnout o jejím vyloučení ze školy. Žalovaný proto navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
17. Podle § 22 odst. 1 písm. b) školského zákona *žáci a studenti jsou povinni dodržovat školní a vnitřní řád a předpisy a pokyny školy a školského zařízení k ochraně zdraví a bezpečnosti, s nimiž byli seznámeni.*
18. Podle písm. c) téhož ustanovení jsou žáci rovněž povinni *plnit pokyny pedagogických pracovníků škol a školských zařízení vydané v souladu s právními předpisy a školním nebo vnitřním řádem.*
19. Podle § 31 odst. 1 školského zákona *výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Kázeňským opatřením je podmíněné vyloučení žáka nebo studenta ze školy nebo školského zařízení, vyloučení žáka nebo studenta ze školy nebo školského zařízení, a další*

kázeňská opatření, která nemají právní důsledky pro žáka nebo studenta. Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy nebo školského zařízení nebo třídní učitel. Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem druhy dalších kázeňských opatření a podmínky pro udělování a ukládání těchto dalších kázeňských opatření a pochval nebo jiných ocenění.

20. Podle odst. 2 téhož ustanovení ředitel školy nebo školského zařízení může v případě závažného zaviněného porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo školním nebo vnitřním řádem rozhodnout o podmíněném vyloučení nebo o vyloučení žáka nebo studenta ze školy nebo školského zařízení. V případě zvláště závažného zaviněného porušení povinností stanovených tímto zákonem ředitel vyloučí žáka nebo studenta ze školy nebo školského zařízení. To neplatí pro zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy a zařízení pro preventivně výchovnou péči podle zákona upravujícího ústavní a ochrannou výchovu a preventivně výchovnou péči. V rozhodnutí o podmíněném vyloučení stanoví ředitel školy nebo školského zařízení zkušební lhůtu, a to nejdéle na dobu jednoho roku. Dopustí-li se žák nebo student v průběhu zkušební lhůty dalšího zaviněného porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo školním nebo vnitřním řádem, může ředitel školy nebo školského zařízení rozhodnout o jeho vyloučení. Žáka lze podmíněně vyloučit nebo vyloučit ze školy pouze v případě, že splnil povinnou školní docházku.
21. Podle odst. 3 téhož ustanovení zvláště hrubé opakované slovní a úmyslné fyzické útoky žáka nebo studenta vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení nebo vůči ostatním žákům nebo studentům se považují za zvláště závažné zaviněné porušení povinností stanovených tímto zákonem.
22. Podle odst. 4 téhož ustanovení o podmíněném vyloučení nebo o vyloučení žáka či studenta rozhodne ředitel školy nebo školského zařízení do dvou měsíců ode dne, kdy se o provinění žáka nebo studenta dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy se žák nebo student provinění dopustil, s výjimkou případu, kdy provinění je klasifikováno jako trestný čin podle zvláštního právního předpisu. O svém rozhodnutí informuje ředitel pedagogickou radu. Žák nebo student přestává být žákem nebo studentem školy nebo školského zařízení dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozhodnutí o vyloučení, nestanoví-li toto rozhodnutí den pozdější.
23. Podle § 68 odst. 3 věta první správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Citované ustanovení zakládá správním orgánům povinnost vydané rozhodnutí řádně odůvodnit. Nedostatky odůvodnění mohou způsobit až nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nesrozumitelnost či nedostatek důvodů.
24. Nesrozumitelným je rozhodnutí, z něhož nelze seznat, jak bylo ve věci rozhodnuto. Taková vada rozhodnutí může být způsobena např. absencí některého výroku, zásadními jazykovými nedostatky vyjádření výroku, vnitřní rozporností rozhodnutí, ať již jeho výroků či výroků a odůvodnění rozhodnutí, případně zásadní nesrozumitelností odůvodnění. K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nedostatek důvodů lze uvést, že se primárně týká nedostatků jeho odůvodnění. Nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů je takové rozhodnutí, z něhož nelze seznat, jaké skutečnosti vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, na základě jakých důkazů tak učinil, jak se vypořádal s námitkami a návrhy účastníka řízení, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů, podle kterých právních norem rozhodoval a proč. Rozhodnutí odvolacího orgánu se

považuje za nepřezkoumatelné také tehdy, jestliže z něj není zřejmé, jak se vypořádal s odvolacími námitkami účastníka řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84).

25. Z rozhodnutí ředitele školy vyplývá, že žalobkyně byla vyloučena ze studia podle § 31 odst. 2, 3 a 4 školského zákona. Dle odůvodnění prvostupňového rozhodnutí bylo jednání žalobkyně kvalifikováno jako jednání ve smyslu odst. 3 uvedeného ustanovení, tedy jako zvlášť závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem. Uvedenou argumentaci však narušuje skutečnost, že ředitel školy blíže nepracoval s podmínkami pro vyloučení ve smyslu § 31 odst. 3 školského zákona, ale odkazoval na podmínky uvedené v § 32 odst. 2 věty první, podle nichž může být student vyloučen ze školy nikoli pro zvlášť závažné porušení povinností stanovených školským zákonem, ale pro závažné porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo školním nebo vnitřním řádem.
26. Z prvostupňového rozhodnutí tedy není zřejmé, zda bylo postupováno podle § 31 odst. 2 věty první, nebo věty druhé. Ustanovení § 31 přitom upravuje dvě odlišné situace, za nichž může dojít k vyloučení žáka ze studia ve školním zařízení. Je zjevné, že ředitel školy tuto skutečnost zcela pominul a podmínky pro vyloučení směřoval. Stejným způsobem postupoval i žalovaný. Ustanovení § 31 odst. 3 přitom za zvlášť závažné porušení povinností označuje, kromě zvlášť hrubých opakovaných slovních útoků, úmyslné fyzické útoky žáka nebo studenta vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení nebo vůči ostatním žákům nebo studentům. V situaci, kdy žalovaný posuzoval fyzický útok a dospěl k závěru o nedbalostním zavinění žalobkyně, nebylo možné uvažovat o naplnění kritérií výše uvedeného ustanovení, které vyžaduje úmysl.
27. Popsaná rozporuplnost vede k tomu, že z napadeného rozhodnutí ani z rozhodnutí ředitele školy není zřejmé, pod jaké ustanovení školského zákona správní orgány jednání žalobkyně podřadily, a co přesně ji kladly za vinu. Tato vada zakládá nepřezkoumatelnost obou rozhodnutí pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů.
28. Je třeba také zdůraznit, že samotným shromážděním podkladů pro vydání rozhodnutí práce správního orgánu nekončí. Podle § 50 odst. 4 správního řádu správní orgán hodnotí podklady, zejména důkazy, podle své úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Hodnocení důkazů představuje myšlenkovou činnost správního orgánu, při které je přikládána důkazům a dalším podkladům určitá hodnota, a tím je činěn závěr o skutečnosti. Tato myšlenková činnost pak musí být přezkoumatelně popsána v odůvodnění vydaného rozhodnutí. V daném případě správní orgány jednotlivé podklady nehodnotily ani samostatně, ani v jejich souvislostech. Ze záznamů o pohovorech s aktérkami konfliktu a dalšími žáky školy je přitom zřejmé, že se jejich popis incidentu liší, což prvostupňové ani napadené rozhodnutí nikterak nereflektovalo. Není tak zřejmé, ze kterých „výpovědí“ správní orgány při popisu incidentu vycházely, ze kterých nikoli a proč.
29. Žalobkyni lze přisvědčit i v tom, že správní orgány zatížily proces dokazování podstatnými vadami.
30. Řízení o vyloučení vedené podle školského zákona není řízením o přestupku či jiném správním deliktu, na které by měly být kladeny nároky plynoucí především ze zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. V posuzované věci tedy není

předmětem řízení skutek, o němž by byla správním orgánem vyslovena vina, a za který by byl ukládán správní trest ve smyslu tohoto zákona (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 5. 2024, č. j. 31 A 27/2023-88). Ani nároky na dokazování nejsou tak vysoké jako v přestupkovém řízení. Komentářová literatura k tomuto uvádí, že „zatímco předchozí správní řád dával účastníkům právo klást otázky svědkům (§ 33 odst. 1 zák. č. 71/1967 Sb. zněl: „Účastník řízení má právo navrhnout důkazy a jejich doplnění a klást svědkům a znalcům otázky při ústním jednání a místním obhlédání.“), stávající správní řád toto právo účastníků nezakotvil. Umožní-li správní orgán přítomným účastníkům (jejich zástupcům), aby kladli svědkovi otázky, nebude tak povinen na ně odpovídat, ledaže by správní orgán z nich učinil otázky své. Tuto nedokonalost správního řádu „napravil“ pro účely řízení o přestupcích přestupkový zákon, když stanovil právo účastníků řízení vyslýchaným osobám klást otázky (§ 82 odst. 3 první dvě věty přestupkového zákona zní: „Účastníci řízení mají právo klást otázky sobě navzájem, svědkům a znalcům“ (srov. KOPECKÝ, M., STAŠA, J., BALOUNOVÁ, a kol., Správní řád: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-7-14]).

31. Proces dokazování v řízení o vyloučení ze školy vedeném podle školského zákona tedy nepodléhá tak striktním požadavkům jako jiná specializovaná řízení. Přesto není možné rezignovat na elementární dodržení procesních pravidel stanovených správním řádem (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2024, č. j. 51 A 77/2023-34). Je sice pravdou, že podle § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci, zároveň je však třeba dbát na to, aby byly provedeny zákonem předvídaným postupem. V dané věci byly záznamy z pohovorů s jednotlivými žáky sepsány ještě před zahájením správního řízení. Povahou se tak skutečně blíží spíše úředním záznamům o podaném vysvětlení, které však nemohou být podle § 137 odst. 4 správního řádu použity jako důkazní prostředek.
32. V tomto bodě je vhodné poznamenat, že je na volbě správního orgánu, jaké důkazy se rozhodne využít. Podle § 52 správního řádu však vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. V situaci, kdy žalobkyně skutkový stav sporovala, měly být svědecké výpovědi žáků ve správním řízení provedeny. Při svědecké výpovědi je totiž svědek podle § 55 odst. 1 správního řádu povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Tuto povinnost zjevně nemá, je-li s ním prováděn toliko neformální pohovor zaznamenaný formou úředního záznamu. Výslech svědka může být nařízen i mimo ústní jednání. Účastníci řízení však musí být včas uvědomeni o prováděném úkonu a musí jim být umožněno využití jejich práv.
33. Výše popsané vady v procesu dokazování nemůže zhojit ani to, že žalobkyni bylo umožněno vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. V tomto kontextu je třeba zdůraznit, že žalobkyně se k věci vyjádřila. V poměrně obsáhlém podání trvala na tom, že z její strany šlo pouze o obranu, když konflikt nezačala ona, ale její spolužačka. K těmto námitkám se ředitel školy nijak nevyjádřil. Uvedl pouze, že se žalobkyně necítí vinna. Žalovaný pak bez dalšího vycházel z toho, že to byla žalobkyně, kdo měl první fyzický kontakt se spolužačkou.
34. Dalšími žalobními námitkami se krajský soud vzhledem ke shledané nepřezkoumatelnosti posuzovaných rozhodnutí nezabýval. Jen pro úplnost soud dodává, že pokud by správní orgány nekvalifikovaly jednání žalobkyně jako zvlášť závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem, byla by důvodná i námitka týkající se absence odůvodnění přiměřenosti uloženého opatření. Z argumentace správních orgánů totiž není zřejmé, z jakého důvodu bylo přistoupeno právě k uložení nejprísnějšího možného postihu, a proč v případě žalobkyně nepostačilo uložení např. podmíněného vyloučení ze studia, když

žalobkyně tvrdila, že v daném případě byla postižena za své chování poprvé. Ostatně žádné jiné incidenty, v nichž by žalobkyně měla figurovat, nepopisovalo ani prvostupňové, ani napadené rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud s ohledem na uvedené skutečnosti podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. Protože důvodem postupu soudu byla nepřezkoumatelnost týkající se také prvostupňového rozhodnutí a podstatné porušení procesních práv žalobkyně, využil soud možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s. a přistoupil i ke zrušení prvostupňového rozhodnutí.
36. V dalším řízení jsou správní orgány podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázány právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku. Správní orgány musí přezkoumatelně popsat, jak kvalifikují závadové jednání žalobkyně, a v čem toto jednání mělo spočívat. Skutkový stav věci přitom musí být náležitě zjištěn při zachování procesních práv žalobkyně a splnění dalších podmínek stanovených zákonem.
37. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně, a proto má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalovanému. Náklady vynaložené v řízení před soudem tvoří zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši **3 000 Kč** a dále odměna za zastupování podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), spočívající ve dvou úkonech právní služby (příprava a převzetí věci a podání žaloby) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 4 620 Kč/úkon, tj. celkem **9 240 Kč**, a dvou režijních paušálech dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 450 Kč/úkon, tj. celkem **900 Kč**. Náhradu nákladů řízení v celkové výši **13 140 Kč** je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupkyně žalobkyně ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 21. července 2025

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
předsedkyně senátu